

Brigitte van Hövell – Seattle, Verenigde Staten

De voorbereiding

Wat was je motivatie in het buitenland te gaan werken? Ben je alleen gegaan?

Mijn naam is Brigitte van Hövell, ik ben 47 jaar oud. Ik ben in 2006 naar Seattle, Verenigde Staten, verhuisd om dichterbij mijn vriend te gaan wonen. Inmiddels zijn we al 10 jaar getrouwd en hebben we samen twee kinderen.

Waarom heb je voor dit land gekozen en hoe heb je je voorbereid op het vertrek?

Amerika was niet mijn keuze, maar waar de liefde mij naar toe bracht. Ik was al een paar keer naar Seattle gereisd, voordat ik de beslissing nam om te verhuizen. Ik heb in 2005 tijd genomen om me voor te bereiden voor de toelatingseisen:

-De "TOEFL taal test" was noodzakelijk om een medisch beroep in de VS te mogen uitoefenen. Dit was een mondeling examen. Destijds heb ik dat nog ergens in Oost - Duitsland gedaan, omdat het in persoon moest. Volgens mij kan dat nu "gewoon online".

-Vervolgens heb ik het ESL Examen moeten doen, "English as Second Language".

-Tot slot moest ik ook het examen van het "national board" doen. Het national board exam is het "eindexamen" van de opleiding ergotherapie in Amerika. <https://www.nbcot.org/get-certified/eligibility> is een website waarop de uitleg staat aan welke eisen je moet voldoen om in Amerika te mogen werken als ergotherapeut.

-Daarna kon ik een werkvisum aanvragen voor Amerika voor "skilled work". Dit is het "H-1B visum", wat 6 jaar geldig is; het visum wordt niet automatisch verlengd. Echter, er kan daarna sponsoring voor Green card plaatsvinden.

Dit is echter erg duur voor zowel jezelf als de werkgever. Het is mogelijk, maar ik ben na 6 jaar weer terugverhuisd naar Nederland en 2 jaar later weer naar Amerika verhuisd, ditmaal met verlovingsvisum met mijn man.

Hoe heb je je de taal eigen gemaakt?

Ik sprak al vrij goed Engels, dus dat is alleen maar beter geworden. Ik heb me wel moeten verdiepen in de medische werk taal en afkortingen. Dat was best een hele opgave.

Erkenning diploma

Hoe verliep de erkenning van je diploma? Hoe ging dit in zijn werk?

In 2006 was het nog mogelijk om het "National Board for Certification in Occupational Therapy (NBCOT)" examen te doen met een Bachelor degree. Ik heb een aantal maanden zelfstudie gedaan, veel proefexamens gedaan en het examen behaald. Tegenwoordig is de opleiding een masters degree en moet je een post-bachelor degree hebben, om het examen te mogen maken. Daardoor is het werken in Amerika wel een stuk lastiger geworden. Ook heb je per staat waar je wilt werken een bevoegdheid nodig. Deze "license of practice" heb ik voor de staat Washington. Iedere twee jaar moet je ook 20 studiepunten behalen om de "license of practice" tweejaarlijks te kunnen vernieuwen.

In het land - werken

Waar werk je? Heb je makkelijk een baan kunnen vinden?

Ik heb in algemene ziekenhuizen gewerkt, zowel met volwassenen als met kinderen. Er is momenteel een groot tekort aan therapeuten, dus werk mogelijkheden genoeg.

Wat zijn de verschillen in het werken in de ergotherapie met Nederland en wat zijn overeenkomsten?

Er zijn veel overeenkomsten, maar ook veel verschillen. Soms vind ik dat er veel fysiotherapie bij de ergotherapie komt kijken. Zo werkte ik onder andere op afdelingen als de intensive care en medium care. Als ergotherapeut werk je aan transfers door patiënten die aan de beademing zitten, op rand van bed te laten zitten of te laten staan. Ook oefen je met het verplaatsen van patiënten naar een stoel of toilet stoel, waar je dan werkt aan ADL - activiteiten. Het beroep ergotherapie is in Amerika ook veel medischer, je hebt veel kennis nodig over labwaarden, vitale functies, je moet standaard iedere behandelsessie bloeddruk opnemen, etc.

Patiënten op de chirurgische afdelingen worden vrij snel na operaties gemobiliseerd. Dat betekent, dat je alle apparatuur die aan je patiënt vastzit, ook mee moet nemen tijdens de therapie. Soms is dit een hele klus als je bijvoorbeeld denkt aan een infuuspaal, wond drainages, katheters en een thoraxdrain opvangreservoir. Dit alles in combinatie met een looprek erbij om "even" naar het toilet te kunnen lopen. Mobiliseren deed ik vaak alleen als het een "transfer met 1 persoon" was. Maar als er meerdere handen noodzakelijk waren dan samen met de verpleging, de ergotherapie assistent of de fysiotherapeut.

In het kinderziekenhuis werkte ik ook in de acute zorg, met zeer verschillende casuïstieken. Dit varieerde van een tiener die van zijn skateboard gevallen was, zijn heup gebroken had en na operatie weer naar huis gaat. Ik leerde dan de ouders, samen met de patiënt om veilig transfers te maken en adviseerde welke hulpmiddelen noodzakelijk waren. Soms had ik ook kinderen na hart- of levertransplantaties in behandeling, die samen revalideerden zodat ze veilig naar huis konden gaan. Ik heb het altijd wel erg uitdagend gevonden en heb veel voldoening gehaald uit het helpen herstellen en revalideren van patiënten.

Wat zijn de cultuurverschillen en wat zijn overeenkomsten met Nederland?

Amerika is een westerse cultuur en het is een valkuil als je denkt dat er dus veel "hetzelfde" zal zijn. Ik merkte veel verschillen in kennis over de wereld. Veel Amerikanen leven toch in hun eigen bubbel en weten weinig over de gebeurtenissen buiten hun eigen staat of Amerika. De meeste Amerikanen die ik heb ontmoet waren erg vriendelijk, staan klaar als er wat aan de hand is en zijn vaak enthousiaster in hun doen en laten dan de nuchtere Nederlanders. Ze vieren feestdagen lekker uitgebreid en genieten ook veel van de natuur en de omgeving van Seattle.

In het land – leven/ wonen

Hoe kwam je aan huisvesting?

Ik heb eerst bij een collega gewoond, dat was gezellig als huisgenoten en scheelde een stuk in de kosten. Na ongeveer een jaar ben ik bij mijn partner gaan wonen.

Kon je makkelijk sociale contacten maken?

Ja, via het werk heb ik vrienden gemaakt. Daarnaast hielp het dat mijn partner al sociale contacten had. Verder heb ik me aangesloten bij een "Dutch Meetup" en zo heb ik ook wat Nederlandse vrienden gemaakt.

Wat heb je als positief ervaren en wat waren uitdagingen?

Ik heb ontzettend veel geleerd en ontdekt op gebied van de Amerikaanse ergotherapie. Ik heb ontwikkelingen gemaakt, die ik niet gemaakt zou hebben in Nederland, omdat het toch best een verschillende uitoefening van het beroep is. Wat ik als uitdaging ervaren heb, was vooral het wonen op grote afstand van familie en vrienden. Dit vond ik met name moeilijk toen we ons gezin startten.

Blijven wonen of terugkeren naar Nederland

Blijf je voor langere tijd in het buitenland wonen of ben je van plan terug te keren naar Nederland?

Ik heb lange tijd met heel veel plezier en levensgenot in Seattle gewoond. In heb in totaal bijna 16 jaar daar gewoond. Ik heb leuke langdurige contacten gemaakt en ben verliefd geworden op de prachtige natuur daar; de bergen om in te wandelen, in de winter sta je binnen een uur op de mooie pistes, de geweldige nationale parken, de kampeermogelijkheden en het genieten op de veerboten wanneer ik orka's in het wild tegenkwam.

Mijn levensgenot is helaas de laatste jaren veranderd, meer denkend aan de toekomst van mijn kinderen (7 en 9 jaar). Seattle en de rechtse politiek met Trump hebben in mijn ogen gezorgd voor meer criminaliteit, een grote toename van daklozen en de kloof tussen arm en rijk neemt helaas alleen maar toe. Dit heeft er mede voor gezorgd dat ik de stap heb genomen om terug te verhuizen naar Nederland. Ik heb het idee dat mijn kinderen hier meer vrijheid hebben, wat zelfstandiger zijn en minder een angst cultuur om zich heen hebben. Na 16 jaar in Seattle, Amerika te hebben gewoond en gewerkt, woon ik nu samen met mijn gezin in Soest. Tevens ben weer werkzaam als kinderergotherapeut in Hilversum.

Hoe heb je de terugkeer ervaren?

Ik ben erg positief over de terugkeer. We hadden geluk met het vinden van een huurhuis en mijn kinderen hadden snel een plek op de internationale school. Wij zijn heel goed ontvangen door familie en vrienden die weer blij zijn dat we dichtbij wonen. Ook de nieuwe contacten in de buurt en op school zijn heel positief. Sinds deze week ben ik gestart met een waarneming als kinderergotherapeut.

Tips

Wat zijn je tips voor anderen die deze stappen willen nemen?

Ga ervoor! Leuke uitdaging en ga het avontuur aan.

